

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ - ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ 9 — ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1985

Υπεύθυνος έκδοσης: Δημήτρης Παπαγιαννόπουλος, Σπ. Λάμπρου 79 - ΤΗΛ. 0651 - 29896

Απο τη σκοπιά μας ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΤΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑ

Είναι γεγονός παρατηρημένο, ότι το χωριό μας πάσχει από πλευράς Κοινοτικού Συμβουλίου. Δεν έχει δυναμικό Κ. Σ. που να τρέξει για τα προβλήματα και να κυνηγήσει να πετύχει κάτι θετικό για το χωριό. Μερικοί έχουν αρκестεί σε κάποιο τίτλο, και δεν ενδιαφέρονται για τίποτε άλλο.

Μεγάλη ανευθυνότητα, προχειρότητα και αργοπορία, είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του τωρινού κοινοτικού συμβουλίου. Δεν ξέρω σε ποιους λόγους οφείλεται, αλλά το Κ. Σ. παρουσιάζει μια δυσκινησία στις πράξεις τους και δεν αποδίδει τα αναμενόμενα. Ξεκίνησα μια Κυριακή να πάω να παρακολουθήσω μια συνεδρίασή του, αλλά υπήρχαν μόνο τρία άτομα! Καταλαβαίνετε πως μπορεί να πάει έτσι προστά μια κοινότητα. Αν εξαίρεσουμε ένα, δύο το πολύ άτομα που παίρνουν όλη την ευθύνη και τα τρεχάματα στην πλάτη τους, όλα τ' άλλα «αγρόν ηγοράζουν».

Μια άλλη παρατηρήρηση είναι ότι γίνονται έργα αισθητικής άποψης περισσότερο. Καλή η πλακοστρωμένη πλατεία, και το γκαλντερίμι, αλλά τί γίνεται με το νερό, το δρόμο, τα σκουπίδια, τα τηφωνα; Για τα τελευταία ο πρόεδρος μας είπε ότι υπάρχει επίσημο χαρτί στον Ο.Τ.Ε από την κοινότητα, αλλά από την εποχή του αειμνήστου Αριστοτέλη Κοντού. Αν είναι δυνατόν! Ζητήσαμε να μας ενημερώσουν σε μια σειρά θέματα που αφορούν την κοινότητα. Ακόμα δεν είδαμε απόγνωση. Αντ' αυτού, σε μια τεταται συζήτηση με τον κ. πρόεδρο, ακούστηκαν διάφορα

ξωφρενικά πράγματα. Αλλά περιμένω - και φαντάζομαι περιμένουμε όλοι - μια απάντηση στα ερωτήματα που δόθηκαν, από κάποιον άλλον κοινοτικό σύμβουλο, που να του έχει μείνει λίγη ευθεία και ευθύνη, προς αυτούς προς τους ψήφισαν.

Όπως φαντάζομαι να βλέπετε όλοι σας, προσπαθούμε για την εφημερίδα μας το καλύτερο δυνατό που μπορούμε.

Όταν έβγαίνε φωτοαντιγραφμένη, πολλοί, πάρα πολλοί, εξέφρασαν την επιθυμία τους και τα παράπονά τους που δεν έβγαίνε σε τυπογραφείο. Τώρα που βγήκε στο τυπογραφείο, έχει και η εφημερίδα τα παράπονά της από σας. Και το κυριώτερο ότι δεν υπάρχει ανταπόκριση από πλευράς ύλης. Κανένας δεν στέλνει ένα αρθράκι, μια ιστορία για να δημοσιεύονται άρθρα χωριανών μας. Γιατί αυτό το σνομπάρωμα στην εφημερίδα μας; Μήπως επειδή οι άλλες εφημερίδες έχουν πιο πολύ κυκλοφορία και γίνεται περισσότερη προσωπική προβολή;

Καλά βρε παιδιά, δεν θαρεθήκατε να διαβάσετε όλο εμένα; Και οι νέοι μας που βρίσκονται; Ούτε φωνή, ούτε ακρόαση.

Ας ελπίσουμε να μη συνεχιστεί έτσι αυτή η δουλειά. Περιμένουμε συνεργασίες σας. Επίσης όποιος θέλει και διαφημίσεις για το μαγαζί του. Για ενίσχυση στην εφημερίδα δέβαια, κι αν όχι ότι θ' αυξήσετε τις πωλήσεις κατακόρυφα. Και για να γνωριστούν περισσότερο οι χωριανοί μεταξύ τους και να ενισχύονται. Επί-

Συν. στη σελίδα 4

Έγινε στον Ανθρακίτη στις 3 Νοέμβρη σύσκεψη των κοινοτήτων της 42ης επαρχιακής οδού (από Άγιο Αθανάσιο μέχρι Μηλιωτάδες), και των αντιστοίχων συλλόγων, με θέμα σχετικά με τη διαμόρφωση της κατάστασης στον παραπάνω δρόμο. Ας σημειωθεί ότι η 42η επαρχιακή οδός, είναι η μόνη επαρχιακή οδός που δεν έχει ούτε ένα μέτρο ασφαλτο. Στη σύσκεψη αποφασίστηκε η σύνταξη υπομνήματος προς τη Νομαρχία Γιαννίνων, με αιτήματα τη χαλικόστρωση και το πάτημα του δρόμου με οδοστρωτήρα. Επίσης για το ίδιο θέμα 4μελής επιτροπή επισκέφθηκε τον κ. Νομάρχη. Ο τελευταίος δεν δεσμεύτηκε σε τίποτα και αναμένεται η απάντησή του. Το απαιτούμενο χαλίκι το διαθέτουν δωρεάν οι Κοινότητες Δικόρφου και Μανασσής από τα λατομεία τους. Οι εργασίες πρέπει να γίνουν γρήγορα προτού κλείσει ο δρόμος το χειμώνα.

Ανθρακίτη 3.11.1985

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Εννέα (9) Κοινότητες και εκπολιτιστικών Συλλόγων επί της 42ας επαρχιακής οδού. (Από Άγιο Αθανάσιο μέχρι συνοικισμό Μηλιωτάδες).

Στον Ανθρακίτη σήμερα την 3ην του μηνός Νοεμβρίου του έτους 1985 και στο Κοινοτικό Γραφείο, συνήλθαν σε σύσκεψη οι Πρόεδροι των Κοινοτήτων 1) Ελάτης, 2) Δικόρφου, 3) Μανασσής, 4) Καλουτάς, 5) Διποτάμιου, 6) Ανθρακίτη, 7) Καβαλλάρου, 8) Καρυών και 9) Δεματίου (για το Συνοικισμό Μηλιωτάδων) μαζί διαμορφωθείσα κατάσταση σχετικά με την 42

Επαρχιακή οδό.

Ύστερα από διαλογική συζήτηση των Εκπολιτιστικών Συλλόγων.

Απεφασίσθη

1) Κατόπιν των διανοίξεων και των τεχνικών έργων που έχουν εκτελεστεί από τη Νομαρχία και της χαλικοστρώσεως σε ορισμένα σημεία του δρόμου η κατάσταση έχει καταστεί επικίνδυνη με κίνδυνο εν όψει του χειμώνα να έχουμε διακοπή της συγκοινωνίας στα παραπάνω χωριά.

2) Μετά την πτώση του χαλικιού τα μεγάλα αυτοκίνητα, έχουν αποθήσει το χαλίκι στα άκρα και στη μέση του δρόμου με αποτέλεσμα να γίνεται δύσκολη η κυκλοφορία των μικρών και μεγάλων αυτοκινήτων και γι' αυτό έχουμε επανειλημμένα έγτονες διαμαρτυρίες των κατοίκων.

3) Κατόπιν της συζήτησης που έγινε, αποφασίσθη και εκρίθη αναγκαίο όπως η Νομαρχία Γιαννίνων διαθέσει αμέσως τα ανάλογα μηχανήματα, (Γκρέιντερ, Φορτωτή, οδοστρωτήρα, αυτοκίνητα για την επιστροφή του δρόμου όλης της 42ας Επαρχιακής οδού για την αντιμετώπιση της κατάστασης, οι δε Κοινότητες Δικόρφου και Μανασσής διαθέτουν για το σκοπό αυτό δωρεάν από τα λατομεία τους το απαιτούμενο χαλίκι.

4) Η διάθεση οδοστρωτήρα κρίνεται απολύτως αναγκαία, διότι όπως διαπιστώθηκε μέχρι τώρα η διάθεση κονδυλάτων για χαλικόστρωση της ανωτέρω οδού κατά τα παρελθόντα

Συν. στη σελίδα 4

Λαογραφικά δωδεκαήμερου

Στην προσπάθειά μου για την καταγραφή των εθίμων του χωριού, επίκαιρο μέρος της οποίας είναι το παρακάτω άρθρο, στάθηκε πολύτιμος βοηθός μου η εργασία του κ. Κώστα Λαζαρίδη, «Το χωριό μου το Κουκούλι - Η λαογραφία του». Βαδίζοντας λοιπόν πάνω σ' αυτή την εργασία, και ρωτώντας τους παλιότερους χωριανούς, συγκέντρωσα αυτό το υλικό. Εδώ θέλω να προσθέσω την απροθυμία μερικών να με βοηθήσουν σ' αυτό το έργο, και έφθασαν μερικοί να παρεξηγηθούν γιατί τους ρώτησα!

Και θα παρακαλούσα όποιον παρατηρήσει στην παρακάτω εργασία μου λάθη ή παραλείψεις, ας με ειδοποιήσει να τις διορθώσω, και να σχηματιστεί μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα για τα έθιμά μας.

Τα δωδεκάημερα

Τα δωδεκάημερα είναι η χρονική περίοδος από τις 24 του Δεκέμβρη, παραμονή των Χριστουγέννων, μέχρι τα ξημερώματα τις 5 Γενάρη. Δίνεται μεγάλη σημασία στις μέρες αυτές, και παρατηρείται γενική αλλαγή σε πολλές εκδηλώσεις της οικογενειακής ζωής, κι αυτό εξ αιτίας των καλλικάντζαρων. Οι Καλικάντζαροι, ή, όπως αλλιώς τους λένε στο χωριό, «στραποδών», «κατσόνα», «τζιτζιβούληδες», «καρκαντζούλια», «δωδεκαήμερα», είναι δαίμονες που ζουν όλο το χρόνο στα βάθη της γης, και μόνο τα δωδεκάημερα ανεβαίνουν στην επιφάνεια για να κάνουν κακό στους ανθρώπους. Παρουσιάζονται μόνο τη νύχτα, μέχρι τα χαράματα, οπότε και εξαφανίζονται για να παρουσιαστούν πάλι την άλλη βραδιά. Παρουσιάζονται στους ανθρώπους με διάφορες μορφές, ζώων ή ανθρώπων. Πολλές φορές παραδίδονται πως έρχονται καβάλλα σε άλογα. Ο πιο τρομερός λένε πως είναι κουτσός, που έχει και όνομα και τον λένε και Γιάννο. Παραδέχονται πως αυτόν τον άκουγαν πως τρα-

γούδαγε:

«εγώ είμ' ο Γιάννος, εγώ είμ' Γιάννος, ο Καλογιάννος κι ο καπετάνιος».

Όταν περνούσαν τα βράδια έξω από τα σπίτια οι καλικάντζαροι έλεγαν:

«Παράωρα μεις είμαστε, παράωρα διαβαίνουμε, μαλλί μη λαναρίσετε, κουκιά μη καθαρίσετε κι όξω να μη δγαίτε».

Οι καλικάντζαροι, όπως πίστευαν, θρικούσαν σε ρεματιές και λάκκους κοντά στο χωριό, γι' αυτό και δεν περνούσαν νύχτα από ρεματιές και γεφύρια, ούτε νύχτωναν κοντά σε μύλο.

Πολλές δοξασίες λοιπόν έχουν οι χωριανοί αυτό το διάστημα που υπάρχουν οι καλικάντζαροι, και προβαίνουν σε ενέργειες λίγης παράξενης για την εποχή μας. Έτσι τα βράδια στη φωτιά που καίει όλη τη νύχτα στο τζάκι, ρίχνουν κομμάτια από παλιό σάρομα, πιστεύοντας ότι η άσχημη μυρωδιά ενοχλεί τα «κατσόνα». Επίσης και η μυρωδιά από το θυμίαμα κρατάει μακριά τους καλικάντζαρους, γι' αυτό, όταν ήταν ανάγκη κάποιος να θγει το βράδυ έξω από το σπίτι, έπαιρνε μαζί του ένα κομμάτι θυμίαμα. Τις μέρες αυτές δεν ρίχνουν τα σκουπρά (κοπριές ζώων) από τα κατώα στα αμπέλια, αλλά τα μαζεύουν σωρό σε μια άκρη στο σταύλο, και όταν περάσουν τα δωδεκάημερα την μεταφέρουν στα χωράφια. Δεν επιτρέπεται να πετάξουν έξω τη σάχη αυτές τις μέρες, αλλά τις μαζεύουν και τις πετάνε μετά. Δεν επιτρέπεται να χύσουν τα νερά όταν κάποιος λούζεται το βράδυ έξω, αλλά να τα φυλάξουν για να τα πετάξουν όταν ξημερώσει. Σε αντίθετη περίπτωση το άτομο ισχυώνεται. Δεν επιτρέπεται να σφυρίζουν ή να μιλήσουν σε ξένο το βράδυ, γιατί τα «κατσόνα» τους παίρνουν τη φωγή. Το ίδιο γίνεται και όταν ένα μέλος της οικογένειας α-

παντήσει όταν ακούσει να το φωνάζουν βράδυ απ' έξω από το σπίτι του. Οι καλικάντζαροι όμως, είχαν κι άλλη μια «αγάπη»: το κατούρημα των τηγανίτων (λαλαγγίτων). Πίστευαν οι χωριανοί ότι οι καλικάντζαροι κατέβαιναν από τα μπουχαριά και κατουρούσαν τις τηγανίτες, και τις «μαγάριζαν».

Πολλά περιστατικά διηγούνται στο χωριό για τις επιζημιές επιδράσεις των «δωδεκαήμερων». Και δω θα σταθούμε για λίγο για ν' αναφέρουμε μερικές.

Ένας βοσκός έδωσε, λένε, τα γελάδια του κάτω στα «Ρ' ζανιά», και νύχτωσε στο μύλο. Εκεί άναψε φωτιά για να ψήσει κρέας για να φάει. Την ώρα που το έφηνε παρουσιάστηκε μπροστά του ένας καλικάντζαρος, κρατώντας μια σούβλα, όπου είχε περασμένους «μπουκακαίους», και άρχισε να τους ψήνει στη φωτιά του βοσκού λέγοντάς του: «Θ' κη ταίτσι καλό, θ' κό σ' όχι». Ο βοσκός τον άκουγε χωρίς να μιλούσε καθόλου, και σε μια στιγμή αρπάξει, ένα δαυλί αναμμένο και καίει τον καλικάντζαρο στ' «αχαμνά» του. Ο τελευταίος άρχισε να φεύγει τρέχοντας και ουρλιάζοντας: «λέλι μ'» λέλι μ'».

Όπως μου διηγήθηκε η γιαγιά μου η Παγδώρα, η γιαγιά της κάποια μέρα των δωδεκάημερων, έβγαλε τα «σκουπρά», και ξεκίνησε να τα πάει στο αμπέλι της στην «Ψηλή ράχη». Μόλις έφθασε εκεί, είδε τους καλικάντζαρους να έρχονται από τη δρύση «Σουδενί». Κατέβαζαν νύφη, με όργανα και ήταν ντυμένοι όλοι στα κόκκινα και κρατούσαν μπαϊράκια. Και η γυναίκα τα παράτησε όλα και έφυγε τρέχοντας για το χωριό. Μόλις πέρασαν τα δωδεκάημερα ξεκίνησε και πήγε πάλι στο αμπέλι, και βρήκε μόνο τα σακιά από τα «σκουπρά» ξεσκισμένα. Στον Καρρά το σπίτι, όπως διηγούνται, είχαν ανέβει τα «κατσόνα» από τον μπατζιά

και μπήκαν στο σπίτι, βρήκαν το ταψί με τις τηγανίτες και τις κατούρησαν, και το πρωί τις βρήκαν κατακόκκινες.

Τέλος αναφέρεται και η περίπτωση της γυναίκας που γύριζε από τ' αμπέλι της και είχε νυχτώσει στο δρόμο, όταν συνάντησε τους καλικάντζαρους να κάθονται γύρω από μια φωτιά και να τρώνε. Τους πέρασε για εργάτες και τους καλησπέρισε. Αμέσως μετά έχασε τη φωνή της. Όταν γύρισε στο χωριό την πήραν και την πήγαν σε μοναστήρια όπου την «διάβασαν» και της επανήλθε η φωνή της. Όμοιο δεν της έβαλε μυαλό αυτό που έπαθε και την ξανάπαθε πάλι γυρίζοντας από την «Ψηλή Ράχη», αλλά αυτή τη φορά έμεινε επί τόπου, και την βρήκαν οι χωριανοί όπως λένε εκεί πεθαμένη.

Υπήρχαν όμως και τα παιδιά της εποχής εκείνης και οι τολμηροί, που είχαν βρει στις δοξασίες για τους καλικάντζαρους, τρόπους παιγνιδιού και πειράγματος. Έτσι μόλις πήγαιναν μεσάνυχτα, έπερναν τους λουλάδες από τα βαρέλια, και άρχιζαν να φέρουν γύρω στα σοκάκια του χωριού, παρτάζοντας τις φωνές τους και βγάζοντας διάφορες κρουγές, παριστάνοντας τους καλικάντζαρους, και τρομάζοντας τους ανθρώπους, που φοβισμένοι έριχναν συνέχεια παλιόσάρουχα στη φωτιά για να διώξουν τους επίδοξους καλικάντζαρους.

Τα Κόλιντα

«Κόλιντα» λέγονταν η παραμονή των Χριστουγέννων. Από τις προηγούμενες μέρες οι νοικοκυρές, ζυμώνουν τις «κολιντίνες», και φτιάχνουν τις «τηγανίτες» ή «αλλαγγί-Οι κολιντίνες είναι ψωμάκια (κουλούρες) συνηθώς σε σχήμα 8, και με μέγεθος ανάλογο της οικονομικής κατάστασης της οικογένειας. Ζυμώνονταν με καθαρό ή σταρνέιο αλεύρι και αποτελούσε γλυκίσμα για συν. στη σελ. 3

Λαογραφικά

συν. από τη σελ. 2

τα παιδιά, μια και που όλον τον άλλο χρόνο έτρωγαν ψωμί απαποστικό ή βρίζινο. Κι' έφτιαχναν κάμποσες κολιντίνες, γιατί έδιναν και στ' αναδεχτούρια, στον τσάπο, τα παιδιά της γειτονιάς και σε κανέναν φτωχό.

Οι λαλαγγίτες γίνονταν σε μαυρόπλακα που την έβαζαν στη φωτιά να καίει και γίνονταν με αλεύρι, νερό, στομπισμένα καρύδια και αιρόπι από ζάχαρη ή λυωμένο μέλι. Την παραμονή λοιπόν θγαίνουν τα παιδιά, και περπατούν όλα τα σπίτια με τη σειρά, λέγοντας το «κόλιντα». Οι νοικοκυρές τους δίνουν «καλούδια», μήλα, καρύδια, λεφτόκαρα, κρέατα, ή κολιντίνες. Τα παιδιά έλεγαν το παρακάτω τραγούδι: «Χστούνα, Χστούνα Χστός γεννιέται σήμυρα Γινιέτι κι βαφτίζιτσι στους ουραμούς επάνου. Κι' οι Άγγελοι χαίροντι κι τα δαιμόνια σκάζουν σκάζουν κι παντάζουν τα σίδερα δαγκάνουν». Αν καμιά νοικοκυρά δεν ήθελε να δώσει «καλούδια» ή δεν άνοιγε την πόρτα, τα παιδιά τραγουδούσαν:

«Κόλιντα. μέλιντα

νώμου δάδο κλούρα κουτσουλών την πόρτα σου και την παραθύρα σου ξύδι στο δάενι πορδή στο κολοκύθι. Εδώ 'ναι του κούκου η φωλιά του πειραχμού η τρύπα».

Τα Χριστούγεννα

Η λειτουργία στην εκκλησία, γίνεται τη νύχτα, μετά τα μεσάνυχτα. Όπως σ' όλες τις μεγάλες χριστιανικές γιορτές, έτσι και τα Χριστούγεννα η εκκλησία δεν άρχισε, αν δεν ερχόταν οι αρχοντάδες του χωριού. Άμα δεν ζυπνούσαν με τις καμπάνες, για νάρθουν στην ώρα τους, έστελνε ο παπάς παιδιά για να τους ειδοποιήσουν νάρθουν.

Όλη τη νύχτα, ξημερώνοντας Χριστούγεννα, έπρεπε το τζάκι νάναι συνέχεια αναμμένο, με μεγάλα κούτσουρα, γιατί αυτό το βράδυ όπως έλεγαν, «ξεγεννάει η Παναγία».

Αν τα Χριστούγεννα πέσουν Τετάρτη ή Παρασκευή, παραδέχονται πως αυτή η χρονιά θάναι «αγαλατιά», δηλαδή δεν θάχουν πολύ γάλα τα γιδοπρόβατα.

(Συνεχίζεται)

ΤΑΚΗΣ ΣΤΟΛΟΒΙΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Επειδή ο σύλλογος πρόκειται να διοργανώσει το καλοκαίρι έκθεση φωτογραφίας, χειρογράφων και εσωτερικό Ζαγορίσιου σπιτιού, γι' αυτό

παρακαλούμε όλους όσους έχουν παρόμοιο υλικό, ας το του σκοπού αυτού, και το υλικό θα τους επιστραφεί.

Η εφημερίδα μας
σας εύχεται
καλές γιορτές

Το Δ.Σ. του συλλόγου ενημερώνει

● Εγκρίθηκε δαπάνη 25.000 δραχμών, για να περαστούν όλα τα παράθυρα του σχολικού κτιρίου και τα εξωτερικά ξύλινα μέρη, με ευρωπαϊκό θερμικό.

● Εγκρίθηκε το υπόμνημα που συντάχθηκε από τις εννιά κοινότητες και τους συλλόγους τους, στον Ανθρακίτη, σχετικά με την κατάσταση του δρόμου.

● Απάντησε θετικά σε ερωτηματολόγιο του Κέντρου Ερευνών Ζαγορίου, σχετικά με τη δυνατότητα φιλοξενίας ξένων και τη διοργάνωση διαγωνίων εκδηλώσεων.

● Αποφασίστηκε να γίνει ο αποκρατικός χορός τις δεύτερες Απόκριες, το Σάββατο. Περισσότερες λεπτομέρειες σ' επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο.

● Τυπώθηκαν ημερολόγια για τον καινούργιο χρόνο, σε χαρτί, με την εικόνα του Αγίου Γιάννη. Επειδή η διακίνηση και η διάθεση αυτών είναι δύσκολη, κυρίως στην Αθήνα, όπως ενδιαφέρεται για ημερολόγια, ας το ζητήσει μέσα από την εφημερίδα μας, και θα του αποσταλεί. Έτσι δεν θα έχουμε και το περσινό φαινόμενο, τα ημερολόγια να τα πάρουν ξένοι, και οι χωριανοί να μείνουν.

● Το Δ.Σ. του συλλόγου, αφού έλαβε υπόψη του το περσινό κόψιμο της πίττας, τα παράπονα από τα περισσότερα μέλη για την επιλογή του μέλους που κόπηκε η πίττα, αποφάσισε για τον καινούργιο χρόνο, το 1986:

α) Να γίνει το κόψιμο της πίττας, γιατί πέρα από τη συνηθισμένη παράδοση αιώνων, είναι και ευκαιρία για να μαζευτούμε όλοι μαζί, και να πούμε και να διασκεδάσουμε.

β) Το μέρος που θα κοπεί η πίττα, θα είναι η αίθουσα του σχολείου στο χωριό, ώστε ο σύλλογος να πρωτοστατήσει στην ιδέα: «Το Δίκωφο δεν υπάρχει μόνο το καλοκαίρι». Πως θα δώσουμε συγχωριανοί θάρρος και κουράγια στα νέα παιδιά να ασχοληθούν με τη ζωή και να σπάσει τη ρουτίνα, συν. από τη σελ. 4

ΚΟΝΩΝΙΚΑ ...

—Μεγάλη θλίψη προκάλεσε σ' όλους, ο πρόωρος θάνατος του Λέων Αντωνιάδη. Και πέρα απ' όλα τάλλα, ήταν γνωστές σ' όλους μας, τόσο η αγάπη του, όσο και η δουλειά του για το χωριό μας και το σύλλογο, και για το γενικότερο καλό και των δυών. Η εφημερίδα μας εκφράζει σ' όλους τους συγγενείς του τα συλλυπητήριά της.

—Κόρη απέκτησαν ο Παναγιώτης και η Κατερίνα Λέκκου. Να τους ζήσει και νουφούλα.

—Με γαστροραγία δρέθηκε πριν λίγο καιρό στο νοσοκομείο ο Βασίλης ο Λέκκος, που ξεπεράστηκε χωρίς ιδιαίτερες επιπτώσεις.

—Πετυχημένες εγχειρήσεις έγιναν και στην Αλίκη Λέκκου και την Νούλα Λέκκου.

Περαστικά τους.

—Πτυχίο οδοντιατρικής πήρε ο Φώτης ο Βλάχος του Βασίλη από πανεπιστήμιο της Βουλγαρίας. Έτσι, ένας ακόμα επιστήμονας, και μάλιστα οδοντογιατρός, προστίθεται στους «γιατρούς» του χωριού μας. Συγχαρητήρια Φώτη, και καλές δουλειές.

—Ένα άλλο παιδί ξεχάσαμε να μηνημεύσουμε στο προ-

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

συν. από τη σελ. 1

έτη υπήρξε άσκοπη χωρίς τη χρήση του οδοντωτήρα.

5) Απεφασίσθη όπως τα Κοινοτικά Συμβούλια των ανωτέρω Κοινοτήτων και οι Εκπολιτιστικοί Σύλλογοι λάβουν αποφάσεις και εγερίνουν το παρόν υπόμνημα.

6) Να παραστεί φειλής Επιτροπή στον κ. Νομάρχη για να επιδώσει τα σχετικά έγγραφα προς αντιμετώπιση του όλου θέματος.

ΟΙ ΣΥΣΚΕΥΘΕΝΤΕΣ

Πρόεδροι Κοινοτήτων:

ΕΛΑΤΗΣ

ΔΙΚΟΡΦΟΥ

ΜΑΝΑΣΣΗΣ

ΚΑΛΟΥΤΑΣ

ΔΙΠΟΤΑΜΟΥ

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗ

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΟΥ

ΚΑΡΥΩΝ

ΔΕΜΑΤΙΟΥ

Οι εκπρόσωποι των εκπολιτιστικών Συλλόγων.

ΕΛΑΤΗΣ

ΔΙΚΟΡΦΟΥ

ΚΑΛΟΥΤΑΣ

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗ

ΜΗΛΙΩΤΑΔΕΣ

ΑΠ' ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

συν. από τη σελ. 1

σης όποιος ενδιαφέρεται για παλιά τεύχη της εφημερίδας, ας τα ζητήσει.

Τον Αύγουστο έγινε στο χωριό προβολή σλάιτς, από τον κ. Τόλη Σακελλαρίου στην πλατεία. Η εφημερίδα ζητάει συγγνώμη από τον κ. Σακελλαρίου γιατί παράλειψε να σημειώσει το γεγονός, που σποδήποτε είναι το κάτι καινούριο και πρωτότυπο για το χωριό και υπόσχεται στο επόμενο φύλλο της να έχει ένα άρθρο αφιερωμένο σ' αυτή την προβολή.

... ΚΑΙ ΑΛΛΑ

ηγούμενο φύλλο μας, που πέρασε στα Α.Ε.Ι. Είναι ο Τσιόδουλος Στέφανος του Γιώργου, που πέρασε στη Φαρμακευτική Σχολή Θεσ) νίκης.

—Με λίγους πιστούς, αλλά με πολλή κατανύξη γιορτάστη, τόσο ο Άγιος Νικόλαος, όσο κι ο Αϊ Μηνάς. Οι λίγοι αυτοί πιστοί, που δεν ξέχασαν τους Αγίους του χωριού μας, ανέβηκαν σ' αυτό για να τους τιμήσουν, πηγαίνοντας τους πρόσφορα, και να ζήσουν μια πραγματικά «χωριάτικη», θρησκευτική τελετή και ατιόσφαιρα.

—Την μέρα της γιορτής του Αη Νικόλα, και τις προηγούμενες μέρες, δγήχαν και τα καινούργια ρακιά. Και κάμποσος αριθμός μερακλήδων ανέβηκε στο χωριό, για ν' απολαύσουν το πρωτόρακι που έτρεχε από το καζάνι αλλά και που έκαιγε και τα σωθικά.

● Τελείωσε η ομιβροδεξαμενή στη θέση «Λειβαδάκια» που κόστισε πάνω από 1000 000δρχ. και τα λεφτά διατέθηκαν από το Νομαρχιακό Ταμείο.

● Αποκαταστάθηκαν οι βλάβες στο δίκτυο ύδρευσης, και στην δεξαμενή του Αη Νικόλα

● Κατάπτωση έπαθε ο δρόμος προς τη Μανασσή, και «ανέβηκαν» τέσσερα μηχανήματα της Νομαρχίας για να καθαρίσουν το δρόμο.

● Έγιναν μονοπάτια στην κορφή του γκαλντεριμού που συνδέει τον πάνω μαχαλά με το μεσοχώρι, μπροστά στον Παπαϊωάννου το σπίτι. Έτσι, μαζί με «φάγωμα» του δημόσιου δρόμου που θα γίνει στο σημείο αυτό, και με την κλίση που θα πάρει, τα νερά πλέον δεν θα κατεβαίνουν στο μεσοχώρι, αλλά θα φεύγουν στο δρόμο.

● Χαλίκι ρίχτηκε στο δρόμο, αλλά βούλωσε τα χαντάκια για τα νερά. Ζητήθηκε από τη Νομαρχία γκρέιντερ για καθάρισμα, αλλά πρέπει να συνεδριάζει το Νομαρχιακό Συμβούλιο γι' αυτό το θέμα.

● Και ενώ ετοιμαζόταν να χτιστεί η δεξαμενή στη θέση «Παλιόχανο», το μέρος έπαθε

κατάπτωση από τη διάβρωση του νερού. Αναμένεται ερπυστιοφόρο μηχανήμα για καθάρισμα, και πολλές ελπίδες ότι θα βρεθεί, πιότερο νερό απ' ότι υπάρχει.

● Ποικιλότροπα δείχνει το ενδιαφέρον της η κ. Φωτεινή Μπόττσιου για το Σύλλογο. Πρόσφατα δώρησε σ' αυτόν, ένα ανεκτίμητης αξίας για την ιστορία του Ζαγοριού έγγραφο. Είναι ένα έγγραφο οικογενειακού, κληρονομικού και δημοσίου δικαίου, που στυντάχθηκε το 1828, και περιέχει νόμους και προνόμια πάνω στα οποία βασίζονταν η ζωή των τότε Ζαγορίσιων.

● Τιμητική προσφορά για την εφημερίδα μας, από 1000 δρχ. έκαναν η κ. Κυριακοπούλου Μαρίκα, και ο κ. Δούκας Γιώργος.

Τους ευχαριστούμε θερμά. Τέλος σας ευχόμαστε καλά Χριστούγεννα και καλή χρονιά.

Δημήτρης Παπαγιαννόπουλος

Το Δ.Σ. του συλλόγου ενημερώνει

συν. από τη σελ. 3

σύλλογο και το χωριό; Δε βλέπετε πως κάθε μέρα το Δίκορφο πεθαίνει;»

Πάντως το Δ.Σ. έλαβε υπόψη του όλα αυτά, και σύντομα θ' αρχίσει μια τελευταία προσπάθεια να μαζέψει τις ο-

φειλές των μελών.

Όσοι δεν ανταποκρίθουν κι αυτή τη φορά, τότε θα γίνει εφαρμογή του καταστατικού, που προβλέπει διαγραφή των μελών που καθυστερούν πάνω από χρόνο τη συνδρομή. Γιατί πιστεύουμε ότι καλύτερα γα έ-

χει ο σύλλογος 50 μέλη αλλά ενεργά, παρά 130 στα χαρτιά.

Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας θ' αρχίσουν να δημοσιεύονται τα ονόματα των διαγραφέντων. Σκληρή πράξη αλλά πιστεύουμε αναγκαία.

ΤΟ Δ.Σ. του συλλόγου

Δ.Π.